

ဘာသာပြန်သူအမှာ

အပိုင်း (၁) ဝန်ထမ်းတွေဟာ ကလေးလိုပဲ ဆက်ဆံခံရတယ်

- ၁။ ငါတို့ဟာ ကျွန်ုပ်တို့လိုပဲ
- ၂။ ငါ့အလုပ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ သိတယ်။ သူတို့ ငါ့ကို ဘာလို့ ဒီအတိုင်း မလွှတ်ထားတာလဲ
- ၃။ ငါ ဖော်ထုတ်ပြောရမှာကို ကြောက်တယ်
- ၄။ ဘယ်သူမှ ငါ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ထားတာကို အသိအမှတ်မပြုဘူး
- ၅။ မတူတဲ့ လူတွေအတွက် မတူတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ ရှိတယ်

အပိုင်း (၂) ဝန်ထမ်းတွေဟာ လေးစားခံရမှု မရှိဘူး

- ၆။ အုပ်ချုပ်သူတွေက ငါတို့ ပြောတာကို နားမထောင်ဘူး
- ၇။ အုပ်ချုပ်သူတွေက ငါတို့ကို မလေးစားဘူး
- ၈။ ဘယ်သူက တာဝန်ခံမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး
- ၉။ အုပ်ချုပ်သူတွေဆီက ရတဲ့ သတင်းကို ငါ မယုံဘူး
- ၁၀။ ငါ့သူဌေးက တော်တော် ဆိုးဆိုးရွားရွားပဲ

အပိုင်း (၃) ဝန်ထမ်းတွေက သူတို့ တကယ်လိုအပ်နေတာတွေ မရကြဘူး

- ၁၁။ အုပ်ချုပ်သူတွေအပေါ် ငါ့ယုံကြည်ချက် ပျောက်ဆုံးသွားပြီ

- ၁၂။ ငါတို့ ဝန်ထမ်းအင်အား မလုံလောက်ဘူး
- ၁၃။ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ ဘာတွေ သိထားရမလဲဆိုတာ သူတို့ ငါ့ကို မပြောပြဘူး
- ၁၄။ ငါတို့ training တွေ ပိုလိုအပ်နေတယ်
- ၁၅။ ငါတို့ ကုန်ပစ္စည်းနဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေးက ဆိုးရွားလိုက်တာ
- ၁၆။ တခြားဌာနတွေကနေ ဝန်ဆောင်မှု ကောင်းကောင်းလည်း မရဘူး
- ၁၇။ ဒီမှာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေပဲ သေလောက်အောင် များနေတယ်
- ၁၈။ သူတို့ ဘာဖြစ်လို့ အသုံးမကျတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို မဖြုတ်ပစ်လဲ မသိဘူး
- ၁၉။ အရေးမပါတဲ့ meeting တွေပဲ ပုံအောထနေတယ်

အပိုင်း (၄) ဝန်ထမ်းတွေက အသိအမှတ်မပြုခံရဘူး

- ၂၀။ လုပ်ခလစာ မှု့မှု့တတ မရဘူး
- ၂၁။ ငါတို့အားလုံး တူညီတဲ့ လုပ်ခလစာ ရတယ်ဆိုတာ မဖြစ်သင့်ဘူး
- ၂၂။ ငါ့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည် အကဲဖြတ်မှတ်တမ်းတွေက အသုံးမလည်း မဝင်ဘူး
- ၂၃။ လုပ်ခလစာနဲ့ လုပ်ငန်းစွမ်းဆောင်ရည်က အဆက်အစပ်မရှိဘူး
- ၂၄။ လုပ်ရတာက များများ၊ ရတာက နည်းနည်း
- ၂၅။ ဒီမှာတော့ ရာထူးတိုးဖို့ ဝေလာဝေး

၉၆ အပိုင်း (၅) အလုပ်ဆိုတာ စကားလုံး နှစ်လုံးထက် ပိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးပဲ ဖြစ်သင့်တယ် ၁၉၉

- ၂၆။ ငါ အလုပ်ကို မလာချင်တော့ဘူး၊ အလုပ်ကို အလုပ်လိုပဲ သဘောထားတော့မယ် ၂၀၀
 - ၂၇။ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လုံခြုံစိတ်ချရမှု မရှိဘူး ၂၀၇
 - ၂၈။ ငါ့အတွက်ရော ငါ့ မိသားစုအတွက်ရော အချိန်မရဘူးဖြစ်နေတယ် ၂၁၃
 - ၂၉။ ထောင်ချောက်မိနေသလိုပဲ၊ ငါ့ဘာသာ ရုန်းထွက်ချင်လိုက်တာ ၂၁၉
 - ၃၀။ ကုမ္ပဏီက ငါ့အတွက် မပေးဆပ်တော့ ငါက ဘာလို့ ကုမ္ပဏီအတွက် ပေးဆပ်ရမှာလဲ ၂၂၆
- အနှစ်ချုပ် - သင် ဘာလုပ်နိုင်မလဲ ၂၃၁
 နိဂုံးစကား - အနာဂတ်အတွက် သင်ခန်းစာ ၂၃၄

